

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Originvm Monasticarvm Libri IV.

Le Mire, Aubert

Coloniae Agrippinae, 1620

Cap. IX. Ordo Vallis Caulium in Francia, sub reformatione Cisterciensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11249

runt duo vini dolia exsiccata, illa præcipiente vinum haurire, plena diuinitus esse reperta. Denique multis meritis cumulata, sacro sumpto viatico, VII. Kalendas Maij anno millesimo ducentesimo decimo octa- 1218.
no, quieuit in Domino. Corpus ibidem sepultum hodie in sacra æde, eius nomini dicata, asseruatur. Ita Philippus Ferrarius lib. 25. April. de Sanctis Italia, ex Breniario Cisterciensi, & Officio proprio Ecclesiæ Placentina.

Post obitum pluribus coruscavit miraculis. Nam Mediolanensi feminæ lumen oculorum ad eius tumulum oranti restitutum est: & latro inter furandum oculis captus, postea pœnitens, sanctæ Abbatissæ intercessionem visum recuperavit. Plures & à dæmonibus obsessi, & varijs morbis laborantes liberati sunt, vt eius habent Acta. Sic idem Ferrarius lib. citato, qui tradit ipsam coli Officio Ecclesiastico, ex indulto sedis Apostolicæ.

CAPVT IX.

Ordo Vallis Caulium, in Francia, sub reformatione Cisterciensi.

Sunt alij fratres in Episcopatu Lingonensi, monachi Deo amabiles, & valdè religiosi, qui

qui de *Valle Caubium* nominantur. Hi Cisterciensis ordinis instituta victu, & vestitu, & diuinis officijs, & in omnibus alijs districtè & diligenter obseruant, excepto quòd cellulas modicas, causa maioris tranquillitatis, & pacis, sibi construxerunt, vt in eis tempore meditationis, lectionis, orationis, tantò deuotiùs, quantò secretiùs clauso sensualitatis ostio, intra cubiculum suum soli Deo vacare queant. Adeò autem ab omni exterioris curæ præputio corda sua circumcidere studuerunt, vt nec greges, nec armenta, nec terras arabiles, nec alias habeant possessiones, nec temporalibus occupati sollicitudinibus, & curis huius seculi ab intentione spiritualium retardentur. Præfixerunt autem extra septa monasterij sui terminos, quos non licet eis euagando præterire. Solus autem Prior, cum aliquo de fratribus suis, vt subiecta sibi visitet monasteria, vel alia necessaria de causa potest exire: reliquis simplicibus fratribus in domo, velut Iacob, commorantibus. Habent autem infra terminos suos, hortos olerum & arborum, ad quos excolendos certis & constitutis horis egrediuntur, vt manducent labores manuum suarum. Sed & certos possident redditus, quos absque magno labore ad vsus necessarios annuatim recipiunt. Ne autem aliqua egestatis molestia spiritus à cursu suo retardetur, vel necessitate cogente oporteat ipsos mendicare,

re,

Gen. 25.

re, aut manibus alienis inhiare, non plures
 in congregatione sua recipiunt, quàm de re-
 ditibus suis mediocriter valeant procurare.
 Et quoniam scriptum est, nemo militans Deo
 implicat se secularibus negotijs, quàm pru- ^{2. Tim. 2.}
 denter & prouidè prædicti Vallis Caulium
 monachi consuluerunt salutem animæ suæ, vt
 liberè possent diuinorum contemplationi
 vacare, norunt melius per experientiam illi,
 qui ad exteriorum venationem frequenter
 exeuntes, amiserunt benedictionem cum E- ^{Gen. 27.}
 sau: sic stult, vt cum spiritu ceperant, carne ^{Gal. 3.}
 non solum consummentur, sed insuper con-
 sumantur: qui negotiationem & quæstum,
 pietatem æstimantes, dum monasteria pos-
 sessionibus ampliare modis omnibus sata-
 gunt, non sapienter illud Euangelicum at-
 tendunt: *Quid prodest homini, si vniuersum*
mundum lucretur, animæ autem suæ detrimentum ^{1. Tim. 6.}
patiatur? Exiuit Semei de Hierusalem per cu-
 piditatem, & à Salomone interfectus est. E- ^{Matt. 16.}
 xiuit Dina filia Iacob per curiositatem de do-
 mo patris sui, & à Sichen iuvene impudico ^{3. Reg. 2.}
 corrupta est. Exiuit filius prodigus per luxuri- ^{Gen. 23.}
 am, & portionem substantiæ suæ luxuriosè ^{Luc. 15.}
 consumens, siliquis porcorum, quos pasce-
 bat, saturari non valebat. Prædicti autem
 fratres circumspecti, & prudentes infra ter-
 minos suos cautè recluduntur, ne vento str-
 pitus sæcularis lucerna eorum extingatur,
 omnem à se murmuris occasionem, & ambi-
 tionis

tionis materiam rescindentes, dum alter alteri non inuidet, nec alium se contempto sibi in temporalium administratione præpositum dolet.

Ita Iacobus Vitriacus cap. 17. Historie Occidentalis. De eodem Ordine consulendus & Choppinus in Monasticis lib. 2. tit. 2. §. 20.

CAPVT X.

Ordo fontis Ebraldi, in Gallia, per Robertum Blesalium Parisiensem anno 1117. institutus.

ANno Christi 1117. mortuus asseritur vir insignis *Robertus*, auctor monasterij fontis *Ebraldi*. Qui enim eduxit populum suum de *AEgypto*, & deduxit per desertum in adinventionibus suis: idem ducens populum Christianum per deserta loca sæculi huius, ad terram felicioris promissionis, ipsum regnum cælorum, nouam in Gallia Religiosorum instituit viuendi formam, per seruum suum *Robertum Parisiensem*, in monasterio, quod erexit, dictum *Fontis Ebraldi*, in quo etiã viri *Abbatissæ* parerent. Hæc vt accipias, præsciendum, quòd monasterium fontis *Ebraldi* nomen duxit à fonte loci, in quo situm est. Ferunt enim *Ebraldum* quẽdam iuuenem, genere nobilem, sed moribus corruptis, magna sicariorum manu stipatum, adiacetes vias regias latrocinijs olim infestasse, siluasq; tunc